

FRAMKVÆMDARÁÐIÐ UM SAMRÆMINGU ALMANNATRYGGINGAKERFA

2024/EES/58/04

ÁKVÖRDUN nr. S11

frá 9. desember 2020

um tilhögun endurgreiðslu vegna framkvæmdar 35. og 41. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004

(Texti sem varðar EES og samning EB og Sviss)

2021/C 236/04 (*)

FRAMKVÆMDARÁÐIÐ UM SAMRÆMINGU ALMANNATRYGGINGAKERFA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 72. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 frá 29. apríl 2004 um samræmingu almannatryggingakerfa ⁽¹⁾ en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um öll álitæfni er lúta að framkvæmd eða túlkun ákvæða reglugerðar (EB) nr. 883/2004 og reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 987/2009 ⁽²⁾,

með hliðsjón af 35. og 41. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004,

með hliðsjón af 66. og 68. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009,

í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 71. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Kostnaður vegna aðstoðar, sem stofnun í einu aðildarríki veitir fyrir hönd stofnunar í öðru aðildarríki, skal endurgreiddur að fullu.
- 2) Endurgreiðslur milli stofnana skulu vera hraðar og skilvirkar, ef ekki er um annað samið, til þess að kröfur safnist ekki upp og verði óuppgærðar um langt skeið.
- 3) Uppsöfnun krafna getur stefnt skilvirkri framkvæmd kerfis Sambandsins í hættu og ógnað réttindum einstaklinga.
- 4) Með ákvörðun nr. S1 hefur framkvæmdaráðið ákveðið að stofnun á dvalarstað skuli fá endurgreiddan kostnað við heilbrigðisþjónustu sem veitt er á grundvelli gilds evrópsks sjúkratryggingarkorts.
- 5) Með tilgang fjárhagsákvæðanna um að hraða málsmeðferðinni í huga er talið nauðsynlegt að kveða á um fresti til að hefja málsmeðferðina sem um getur í 7. mgr. 67. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009.
- 6) Bestu starfsvenjur, sem almennt samkomulag er um, geta stuðlað að hraðvirku og skilvirku uppgjöri endurgreiðslna milli stofnana,

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

A. Endurgreiðsla á grundvelli raunverulegra útgjalda (62. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009)

1. gr.

Sú stofnun, sem krefst endurgreiðslu á grundvelli raunverulegra útgjalda, skal leggja fram kröfu sína eigi síðar en innan þess frests sem um getur í 1. mgr. 67. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009 (hér á eftir nefnd „framkvæmdarreglugerð“). Sú stofnun sem tekur við kröfu skal tryggja að hún sé greidd innan þeirra tímamarka sem kveðið er á um í 5. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, en fyrir lok þess frests um leið og henni er unnt.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB C 236, 18.6.2021, bls. 4. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 180/2022 frá 10. júní 2022 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópu-sambandsins* nr. 66, 13.10.2022, bls. 24.

(¹) Stjtið. ESB L 166, 30.4.2004, bls. 1.

(²) Stjtið. ESB L 284, 30.10.2009, bls. 1.

2. gr.

1. Hægt er að hafna kröfum um endurgreiðslu aðstoðar, sem hefur verið veitt á grundvelli evrópska sjúkratryggingarkortsins, skjals sem kemur í stað þess eða annars réttindaskjals, og vísa kröfunni aftur til kröfustofnunar, t.d. ef krafan:

— er ófullgerð og/eða ranglega útfyllt,

— varðar aðstoð sem hefur ekki verið veitt á gildistíma evrópska sjúkratryggingarkortsins eða réttindaskjalsins sem sá sem fékk aðstoðina notaði.

2. Ekki má hafna kröfu á grundvelli þess að viðkomandi sé ekki lengur tryggður hjá þeirri stofnun sem hefur gefið út evrópska sjúkratryggingakortið eða réttindaskjalið, enda hafi viðkomandi fengið aðstoðina innan gildistíma þess skjals sem notað var.

3. Stofnun, sem er gert að endurgreiða kostnað vegna aðstoðar sem veitt er á grundvelli evrópsks sjúkratryggingakorts, getur farið fram á það að sú stofnun, sem viðkomandi var með réttu skráður hjá þegar aðstoðin var veitt, endurgreiði fyrirnefndu stofnuninni kostnað vegna þeirrar aðstoðar eða útkljái málið með hlutaðeigandi einstaklingi hafi hann ekki átt rétt á að nýta evrópska sjúkratryggingakortið.

3. gr.

Skuldarstofnun er óheimilt að endurskoða hvort krafa er í samræmi við 19. gr. og 1. mgr. 27. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 nema rökstuddur grunur liggi fyrir um misnotkun eins og hún er skýrð í dómaframkvæmd Evrópudómstólsins⁽³⁾. Af þessum sökum skal skuldarstofnunin fallast á þær upplýsingar sem krafan er byggð á og endurgreiða kröfuna. Leiki grunur á misnotkun getur skuldarstofnun vísað kröfunni frá með gildum rökum, eins og kveðið er á um í 5. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

4. gr.

Ef skuldarstofnunin lætur í ljósi efasemdir um réttmæti þeirra staðreynda sem krafa er byggð á, við beitingu 2. og 3. gr., skal kröfustofnunin athuga hvort rétt hafi verið staðið að gerð kröfunnar og draga hana til baka eða endurreikna hana ef við á.

5. gr.

Krafa, sem er lögð fram eftir að fresturinn, sem tilgreindur er í 1. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, er úrunninn, skal ekki tekin til greina.

B. Endurgreiðsla á grundvelli fastra fjárhæða (63. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

6. gr.

Skráin, sem kveðið er á um í 4. mgr. 64. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, skal lögð fyrir samskiptastofnun skuldaraðildarríkisins fyrir lok næsta árs á eftir viðmiðunarárinu og kröfurnar, sem byggðar eru á þeirri skrá, skulu lagðar fyrir sama aðila eins fljótt og auðið er eftir að árlegar fastar fjárhæðir á mann hafa verið birtar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, en innan þeirra tímamarka sem kveðið er á um í 2. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

⁽³⁾ Dómur frá 12. apríl 2005 í máli C-145/03 „Erfingjar Annette Keller gegn Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingesa)“ ECLI:EU:C:2005:211.

7. gr.

Kröfustofnun skal við sama tækifæri, eftir því sem við verður komið, afhenda skuldarstofnun þær kröfur sem varða tiltekið almanaksár.

8. gr.

Skuldarstofnun, sem tekur við kröfu um endurgreiðslu, sem er ákvörðuð á grundvelli fastra fjárhæða, skal tryggja að hún sé greidd innan þeirra tímamarka, sem kveðið er á um í 5. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, en fyrir lok þess frests um leið og henni er unnt.

9. gr.

Krafa, sem er lögð fram eftir að fresturinn, sem tilgreindur er í 2. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, er útrunninn, skal ekki tekin til greina.

10. gr.

Kröfu um endurgreiðslu, sem er ákvörðuð á grundvelli fastra fjárhæða, má vísa frá og endursenda kröfustofnun, t.d. ef krafan:

- er ófullgerð og/eða ranglega útfyllt,
- vísar til tímabils sem fellur ekki undir skráningu á grundvelli gilds réttindaskjals.

11. gr.

Ef skuldarstofnun lætur í ljósi efasemdir um réttmæti þeirra staðreynda sem krafa er byggð á skal kröfustofnun endurskoða hvort rétt hafi verið staðið að gerð reikningsins og draga kröfuna til baka eða endurreikna hana ef við á.

C. Uppgjör bótakrafna (67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)*12. gr.*

1. Í samræmi við 5. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar er ekki hægt að andmæla kröfum 18 mánuðum eftir lok þess mánaðar þegar þær voru lagðar fyrir samskiptastofnun skuldaraðildarríkisins.
2. Ef samskiptastofnun kröfuaðildarríkisins hefur ekki svarað og lagt fram umbeðin sönnunargögn innan 12 mánaða frá lokum þess mánaðar þegar samskiptastofnun kröfuaðildarríkisins tók við andmælunum skulu andmælin teljast viðurkennd af kröfuaðildarríkinu og kröfunni eða viðeigandi hlutum hennar telst vera endanlega hafnað.

D. Innborganir og vextir vegna greiðsludráttar (68. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)*13. gr.*

Þegar um innborgun er að ræða skv. 68. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar skal fjárhæð innborgunar ákvörðuð sérstaklega vegna krafna sem eru byggðar á raunverulegum útgjöldum (1. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar) og vegna krafna sem eru byggðar á föstum fjárhæðum (2. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar).

14. gr.

1. Innborgun skv. 1. mgr. 68. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar skal samsvara a.m.k. 90% af heildarfjárhæð upphaflegu kröfunnar sem samskiptastofnun kröfuaðildarríkisins lagði fram.
2. Ef kröfuaðildarríkið hefur gefið út almenna yfirlýsingu um að það viðurkenni innborganir teljast slíkar greiðslur viðurkenndar sjálfkrafa. Endurskoðunarnefndin skal koma upp skrá yfir aðildarríki sem hafa lýst því yfir að þau viðurkenni innborganir.
3. Þau aðildarríki, sem hafa ekki lýst því yfir að þau viðurkenni innborganir almennt, skulu svara sérstökum tilboðum um innborganir innan sex mánaða frá lokum þess mánaðar þegar krafan er lögð fram. Berist svar ekki innan tiltekins frests skal innborgunin teljast viðurkennd og skal gengið frá henni.

15. gr.

1. Við uppgjör kröfu, sem greitt hefur verið inn á, er skuldara einungis skylt að greiða þann mismun sem er á endanlegri fjárhæð kröfunnar og innborguninni.
2. Ef fjárhæð kröfunnar er lægri en innborgunin, ákvarðað á grundvelli upprunalegrar kröfufjárhæðarinnar, skal kröfuaðildarríki annaðhvort:
 - a) endurgreiða skuldaraðildarríkinu umframfjárhæðina. Samskiptastofnun í kröfuaðildarríkinu skal ganga frá slíku uppgjöri án tafar og eigi síðar en sex mánuðum eftir lok þess mánaðar þegar fjárhæð kröfunnar var ákvörðuð eða
 - b) komast að samkomulagi við skuldaraðildarríkið um að endurheimta umframupphæðina með skuldajöfnuði í síðari kröfu. Umframupphæðin, sem er endurheimt með síðari kröfu, skal koma skýrt fram í uppgjörinu.
3. Vextir af innborgunum lækka ekki skuld skuldaraðildarríkisins og eru áfram eign kröfuaðildarríkisins.

16. gr.

1. Vexti vegna greiðsludráttar, sem eru lagðir á skv. 1. mgr. 68. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, skal reikna á mánaðargrundvelli með eftirfarandi reiknireglu:

$$I = \left[PV \left(1 + \frac{i}{12} \right)^n \right] - PV$$

Þar sem:

- I táknar vexti á greiðslu vegna greiðsludráttar.
 - PV („núvirði“) táknar virði greiðsludráttarins; virðið er ákvarðað sem fjárhæð útistandandi kröfu sem ekki er greidd innan þeirra tímamarka sem eru tilgreind í 5. mgr. 67. gr. og 6. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og sem ekki hefur verið greitt inn á í samræmi við 1. mgr. 68. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar. Núvirði skal eingöngu taka til kröfunnar eða hluta hennar, sem bæði skuldaraðildarríkið og kröfuaðildarríkið viðurkenna að sé gild, jafnvel þótt allri kröfunni eða hluta hennar hafi verið andmælt.
 - i táknar árlega vexti sem Seðlabanki Evrópu ákveður í tengslum við skammtímalánafyrirgreiðslur sínar (e. main refinancing operations) og sem voru í gildi á fyrsta degi þess mánaðar þegar greiðslan var á gjalddaga.
 - ⁿ táknar tímabilið (mánuðir) sem hefst með fyrsta mánuðinum eftir að fresturinn, sem tilgreindur er í 1. mgr. 68. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, er liðinn og til og með mánuðinum á undan þeim mánuði þegar tekið er við greiðslunni. Ekki skal rjúfa tímabilið meðan málsmeðferð skv. 7. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar stendur yfir.
2. Samskiptastofnun í kröfuaðildarríki skal leggja kröfu um vexti vegna greiðsludráttar fyrir samskiptastofnun í skuldaraðildarríki innan sex mánaða frá þeim mánuði sem greiðsludrátturinn átti sér stað.

3. Krafa um vexti vegna greiðsludráttar, sem er lögð fram eftir að frestur skv. 2. mgr. rennur út, skal ekki tekin til greina.

17. gr.

1. Vexti vegna greiðsludráttar skal greiða samskiptastofnun í kröfuaðildarríkinu innan 12 mánaða frá lokum þess mánaðar þegar krafan var lögð fyrir samskiptastofnun í skuldaraðildarríkinu.
2. Endurskoðunarnefndin skal greiða fyrir endanlegu uppgjöri reikninga ef samkomulag um kröfu um vexti vegna greiðsludráttar hefur ekki náðst innan þeirra tímamarka, sem eru tilgreind í 1. mgr., að fenginni rökstuddri beiðni frá einum aðilanna. Rökstutt álit endurskoðunarnefndarinnar skal lagt fram innan sex mánaða frá þeim mánuði þegar málinu var vísað til hennar.

E. **Ýmis ákvæði**

18. gr.

1. Að því er varðar greiðslur, sem um getur í ákvörðuninni, er greiðsludagurinn gildisdagur viðskiptanna samkvæmt ákvörðun þjónustubanka samskiptastofnunar í kröfuaðildarríkinu.
2. Samskiptastofnun í skuldaraðildarríki skal staðfesta viðtöku kröfu innan tveggja mánaða frá viðtökudegi kröfunnar. Í staðfestingunni skal tilgreina viðtökudag kröfunnar.
3. Tvö eða fleiri aðildarríki, eða lögbær yfirvöld þeirra eða samskiptastofnanir, geta komið sér saman um að fella niður eða ákveða aðrar aðferðir við uppgjör á atriðum sem falla undir þessa ákvörðun.
4. Álit endurskoðunarnefndarinnar, sem er sett fram skv. 7. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, getur fellt niður eða innleitt aðrar aðferðir við uppgjör á atriðum, sem falla undir þessa ákvörðun, að teknu tilliti til meginreglunnar um gott samstarf milli yfirvalda og stofnana í aðildarríkjunum.

F. **Lokauppgjör bótakrafna**

19. gr.

1. Kröfur, sem ágreiningur ríkir um og hafa ekki verið greiddar innan tímabilsins sem kveðið er á um í 6. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og enginn málsaðila hefur hafið málsmeðferð skv. 7. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar innan 24 mánaða frá lokum þessa tímabils, skulu taldar úreltar. Á þessu 24 mánaða tímabili skulu báðir aðilar halda áfram að reyna að ná fram lokauppgjöri í þessum málum þangað til málsmeðferðin sem kveðið er á um í 7. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar er hafin.
2. Þrátt fyrir 1. málsgrein gilda eftirfarandi frestir til að hefja málsmeðferðina sem kveðið er á um í 7. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
 - a) Kröfur sem ágreiningur ríkir um og lagðar voru fram á tímabilinu 1. maí 2010 til 31. desember 2013 skulu taldar úreltar ef enginn aðila hefur málsmeðferðina sem kveðið er á um í 7. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar innan 24 mánaða eftir að þessi ákvörðun öðlast gildi.
 - b) Kröfur sem ágreiningur ríkir um og lagðar voru fram á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2015 skulu taldar úreltar ef enginn aðila hefur málsmeðferðina sem kveðið er á um í 7. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar innan 36 mánaða eftir að þessi ákvörðun öðlast gildi.
 - c) Kröfur sem ágreiningur ríkir um og lagðar voru fram á tímabilinu 1. janúar 2016 til 31. desember 2017 skulu taldar úreltar ef enginn aðila hefur málsmeðferðina sem kveðið er á um í 7. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar innan 48 mánaða eftir að þessi ákvörðun öðlast gildi.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. eiga einungis við um kröfur sem falla undir málsmeðferðarreglur í samræmi við ákvæði 66.–68. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.
4. Samskiptastofnanir aðildarríkja geta komist að tvíhliða samkomulagi um lokauppgjör bóta krafna fyrir stofnanir sem eru innan þeirra ábyrgðarsviðs. Slíkt samkomulag getur einnig falið í sér almennar lausnir án þess að tekið sé tillit til einstakra mála.

G. **Lokaákvæði**

20. gr.

1. Stofnanirnar skulu tryggja gott samstarf sín á milli og ganga fram sem um framkvæmd þeirrar eigin löggjafar væri að ræða.
2. Ákvörðun þessi skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Hún gildir frá fyrsta degi eftir birtingu um allar kröfur um endurgreiðslu á grundvelli raunverulegra útgjalda, sem eru skráðar í reikningum kröfuaðildarríkisins eftir gildistöku reglugerðar (EB) nr. 987/2009, og um allar kröfur um endurgreiðslu á grundvelli fastra fjárhæða sem eru birtar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eftir gildistöku reglugerðar (EB) nr. 987/2009.
3. Ákvörðun þessi kemur í stað ákvörðunar nr. S9 frá 20. júní 2013 ⁽⁴⁾.
4. Þrátt fyrir 2. mgr. gilda 2. mgr. 12. gr. og 2. mgr. 18. gr. um kröfur, sem um getur í 2. mgr., sem voru lagðar fyrir samskiptastofnun skuldaraðildarríkisins eftir 27. september 2013.

Formaður framkvæmdaráðsins,

Moira KETTNER

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB C 279, 27.9.2013, bls. 8.